- 1. शतरि, 'जुहोत्यादिभ्यः खुः' (2-4-75) इति शपः खी, 'खी ' (6-1-10) इति द्वित्वे, उत्तरखण्डे, 'अ.भ्यस्तयोरातः ' (6-4-112) इत्याकारलोपे, 'नःभ्यस्ता-च्छतुः' (7-1-78) इति चुम्निषेधः । 'अनास्यविहरणे' (1-3-20) इति पर्युदासात् 'आस्यं, ज्याददत्' इस्रत्र शतैव । एवं आङो ङिद्विशिष्टस्य प्रहणात् भिक्षामाददत् इस्त्रत्रापि शतैव ।
- 2. 'आस्यविहरणसमानिकयादिप प्रतिषेधो वक्तव्यः' (काशिकाः 1-3-20) इति वन्नात् विपादिकां द्याद्वत् इत्यत्र शतैव ।
- 3. 'आड़ो दोऽनास्यविहरणे ' (1-3-20) इति परगामिनि क्रियाफलेऽपि शानच् ।
- 4. 'स्वाङ्गकर्मकाचेति वक्तव्यम्' (वा. 1-3-20) इति शानच्।
- 5. 'पूर्ववत् सनः ' (1-3-62) इति सजन्तादाङ्पूर्वकात् शानच् ।
- 6. 'दो दद्घो:' (7-4-46) इति तादौ किति प्रस्यये परतः 'दथ्' इस्रादेशः। थकारस्य चर्तेन तकारः। तथा चोक्तम्—'तान्ते दोषो दीर्घर्वं स्यात् , दानते दोषो निष्ठानत्वम्। धान्ते दोषो धत्वप्राप्तिः, निर्दोषत्वात् थान्तो प्राह्यः॥' (भाष्यम्—7-4-46) इति । एवं क्तिन्प्रभृतिष्विप ज्ञेयम्।
- 7. 'मनसः संज्ञायाम्' (6-3-4) तृतीयाया अलुक्।
- 8. निष्ठायाम् 'अच उपसर्गात् तः' (7-4-47) इति धातोस्तकारे रूपमेवम् ।
- 9. 'दिस्त' (6-3-124) इखनेनात्र निष्ठायां तकारादेशे इगन्तस्योपसर्गस्य दीर्घः ।
- 10. 'महत उपसंख्यानम्' (वा. 1-4-59) इति महच्छ ब्दस्योपसर्गसंज्ञायाः विधा-मसामध्यति, अनजन्तत्वेऽपि 'अच उपसर्गति तः' (7-4-47) इति तकारादेशः
- 11. अवद्त्तं विद्त्तं च प्रद्त्तं चादिकर्मणि । सुद्त्तमनुद्तं च निद्त्तिमिति चेष्यते ॥ (भाष्यम् 7-4-46) इति भाष्येष्ट्या न घातोस्तकारादेशः । अत्र चकारस्य समुच्चयार्थकत्वात् अवत्तम् इत्यादयोऽपि यथासम्भवं साधवः ।
- A. 'अमेयधामा स जहेऽधहानिं द्द्जानेभ्यो मुद्रमादधानः ॥' धा. का. 2-54.
- в. 'अन्वेषयन् दितिसतदक्षिणोऽहम।चार्यसानदीपिनिसूनुवृत्तम् ।' या. अ. 18.109.